

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Αυτογραφισμός. Παράδοξον φαινόμενον του ύπνωτου άνεκοίνωτην εσάτως εις την γαλλικήν ιατρικήν άκαδημίαν αξιόπιστος επιστήμων, τὸ φαινόμενον δὲ τουτο ὁ πρώτος παρατηρήσας ὠνόμασεν «αὐτογραφισμόν». Εἶνε τὸ ἐξῆς: Ἐπί τοῦ δέρματος ἐλαφρῶς ὑπνωτισμένου φύσει δὲ ὑστερικοῦ ἀνθρώπου, τὸ ὁποῖον εἶνε κατ'ἐξοχὴν εὐαίσθητον, δυνάμεθα διὰ τῆς προστριβῆς τοῦ δακτύλου ἢ ἄλλου ὄχι πολὺ ὀξέος ἀντικειμένου νὰ γράψωμεν, λέξιν ἢ φράσιν μικράν, ἣτις γίνεται καταφανῆς διότι τὸ ὑπερευαίσθητον δερμα κοκκινίζει εὐθὺς εἰς τὰ μέρη αὐτὰ ἠγγίζαμεν, μετὰ δύο λεπτά δὲ ἀλλάσσει χρῶμα, ἥτοι τα μὲν γράμματα γίνονται λευκά, κόκκινον δὲ τὸ λοιπὸν δερμα. Συνάμα μεγεθύνονται τὰ γραφέντα χωρὶς νὰ γίνωνται δυσανάγνωστα· δύναται τις ἄρα καὶ εἰς ἀποστάσεως 20 μέτρων νὰ τὰ ἀναγνώσῃ. Ἐπὶ 8 δὲ ὄλας ὥρας μένουσι ταῦτα εὐδιάκριτα. «Ὡστε ὁ ἄνθρωπος γίνεται κατάστιχον, αὐτὴ εἶνε ἡ νεωτάτη ἐφαρμογὴ τοῦ ὑπνωτισμοῦ» ἐπιλέγει ἡ αναγράφουσα τὴν ἀνακοίνωτην γερμανικὴ ἐφημερίς.

Παραδοξὸς φιλόανθρωπος. Ῥώσσοις ἑκατομμυριοῦχος συνήψε συμβόλαιον μετὰ τινος ἀσφαλιστικῆς ἐταιρίας, καθ' ὃ τὸ ποσὸν ἀντὶ τοῦ ὁποίου ἠσφάλισε τὴν ζωὴν αὐτοῦ, εἰς οὐδένα θὰ παραδοθῇ μετὰ τὸν θάνατόν του, ἀλλὰ θὰ μείνῃ ἐπὶ ἀνατοκισμῷ καταθετιμὸνον ἀσφαλῶς, μετὰ ἑκατόν δὲ ἔτη θὰ διατεθῇ ὑπὲρ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν, ὅπως ὀρίζει ἡ διαθήκη του, ἣτις τότε μόνον θὰ ἀνοιχθῇ.

Τὸ ἀληθὲς ὄνομα τοῦ Στάν.λεῦ. Εἰς τοὺς πολλοὺς δὲν εἶνε γνωστὸν ὅτι ὁ δαφνηφόρος ἐρευνητὴς τῆς Ἀφρικῆς ὀνομάζεται Ἰωάννης Ῥόουλαντζ (John Rowlands), καὶ ὅτι ἐγεννήθη ἐν πτωχῶν γονέων ἐν Ἀγγλίᾳ, εἰς πόλιν μικράν τῆς Οὐαλλίας, τὸ Penbigh. Ἰδοὺ δὲ πῶς ἔλαβε τὸ ὄνομα τὸ ὁποῖον σήμερον φέρει: Ἐν ἡλικίᾳ δεκαεσσάρων ἐτῶν ἀνεχώρησεν εἰς Ἀμερικὴν πρὸς εὐρεσιν πόρου ζωῆς. Περιερχόμενος τὰς ὁδοὺς τῆς Νέας Αὐραλίας (New Orleans) εἶδεν ἐπὶ τῆς προθήκης ἐμπορικοῦ καταστήματος γνωστοποίησιν ὅτι ζητεῖται μικρὸς ὑπάλληλος. Εἰσελθὼν ἠρώτησε τὸν ἔμπορον ἂν εἶνε δεκτὸς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του. — Καὶ τί ἤξεύρεις νὰ κάμῃς, παιδί μου; — Εἶμαι καλλιγράφος. — Ἄς ἰδοῦμεν γράψῃς αὐτὴν τὴν ἐπιγραφὴν, εἶπεν ὁ ἔμπορος ἐγχειρίζων γραφίδα εἰς τὸν παῖδα καὶ δεικνύων τὸ ὄνομα Henry Morton Stanley, γεγραμμένον ἐπὶ σακκίου. Ἡ γραφὴ τοῦ νεαροῦ Ἀγγλοῦ ἤρρεσε πολὺ εἰς τὸν ἔμπο-

ρον ὁ ὁποῖος ἔφερε τὸ ἀντιγραφὸν ὄνομα. Ἐδέχθη εὐθὺς τὸν Τζῶν Ῥόουλαντζ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του, καὶ τὸσον τὸν ἠγάπησεν, ὥστε μετὰ ἑν ἔτος τὸν υἰοθέτησε καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομά του.

Εὐώδεις ἄνθρωποι. Νέα πάλιν ἐφευρέσεις θ' ἀναστατώσῃ τὸν πεπολιτισμένον κόσμον. ἡ τοῦ παρασινοῦ ἱατροῦ Ῥουσσέλ Μολονότι ὡς θὰ ἴδετε, ἔχει πολὺ τὸ ἀμερικανικόν, ἐν τούτοις δὲν διήλθε τὸν Ἀτλαντικόν ἵνα φθάσῃ μέχρις ἡμῶν, ἀλλ' ἔρχεται ἀπὸ πλησιέστερον μέρους, διατηροῦσα πλήρη τὴν εὐωδίαν της... Πρόκειται περὶ τοῦ ἐξῆς: Πῶς εἶνε δυνατόν ὁ ἄνθρωπος νὰ μοσχοβολᾷ χωρὶς νὰ ἀλείφεται διὰ μύρων, χωρὶς νὰ κρατῇ εὐωδὴ μαντίλια, χωρὶς ν' ἀποθηκεύῃ τὰ ἐνδύματά του εἰς μυρωμένα ἀρμάρια; Πῶς εἶνε δυνατόν τὸ ἀνθρώπινον σῶμα — ἐκ φύσεως πᾶν ἄλλο ἢ πηγὴ εὐωδίας — νὰ προσλάβῃ ἰδίαν εὐωδίαν καὶ νὰ διατηρῇ ταύτην, καὶ πῶς ὅταν λέγῃ ὁ ποιητὴς εἰς τὴν ἐρωμένην του ὅτι μοσχοβολᾷ ὡς ἄνθος, δὲν θὰ εἶνε τοῦτο ποιητικὴ ὑπερβολὴ ἀλλὰ πραγματικότης; Ὁ ἱατρὸς Ῥουσσέλ ἔλυσε τὸ ζήτημα ἀπλοῦστατα δι' ἐγχύσεων μύρου εἰς τὸ ἀνθρώπινον σῶμα. Λαμβάνει μίαν σύριγγα Πραβᾶς θέτει ἐντὸς αὐτῆς σταγόνας μύρου ῥόδων ἰσχυροτάτου καὶ, καθ' ὃν τρόπον τὰς διὰ μορφίνης ὑποδορείους ἐνέσεις, ἐκτελεῖ μίαν ἢ δύο ἐνέσεις ῥοδομύρου. Καὶ ὁ ὑποβληθεὶς εἰς ταύτας μοσχοβολᾷ ὡς ῥόδον. Ἄν παρμισθῇ, ἂν χασμηθῇ, ἂν βῆξῃ, ἂν ἀναστενάξῃ, ἄρωμα ῥόδου διαχύνεται περὶ αὐτόν. Καὶ δὲν εἶνε στιγμιαία ἡ ἐφ' ἡμέρας ἢ διάρκεια τῆς ιδιότητος ταύτης, παρατείνεται ἐπὶ ἡμέρας καὶ δύναται νὰ ἀνανεωθῇ διὰ νέων ἐγχύσεων. Ὁ ἐφευρέτης ἰσχυρίζεται ὅτι αἰ τοιαῦται ἐγχύσεις ἐπιδρῶσιν ὄχι μόνον ἐπὶ τῶν αἰσθήσεων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν ἀποδεχομένων ταύτας. Κατὰ παρατηρήσεις δὲ γενόμενας ἐπὶ ἑκατοντάδος ὄλης νεανίδων τὰ διάφορα ἀρώματα ἔχουντὴν ἐξῆς ἐπήρειαν: Ὁ μύσχος καθιστᾷ τὴν γυναῖκα συμπαθεὴ καὶ ἀξιαγάπητον. Τὸ ῥόδον ὑπερήφανον, θυμῶδὴ καὶ φιλάργυρον. Τὸ γεράνιον αὐθάδη καὶ προπετὴ. Τὸ Ἴον ἐλεήμονα καὶ εὐλαβῆ. Ὁ ἡδύσμος ῥιψοκίνδυνον καὶ πρόθυμον εἰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις. Ἡ λουίζα φιλότεχνον. Ὁ ὀποπὸνὰς προδιαθετὴ εἰς παραφροσύνην. Τὸ ὑλάγγ-υλάγγ φέρει ἔκλυσιν ἠθῶν. Τὸ ὑαφινότερον δὲ ὄλων τῶν ἀρωμάτων εἶνε τὸ τοῦ εὐκαλύπτου. Ἔως ἐδῶ περιορίζονται αἱ θαυμασταὶ παρατηρήσεις τοῦ ἱατροῦ Ῥουσσέλ, αἱ ὁποῖα ἴσως εἶνε ἀκριβέσταται, πρὸς τὸ παρὸν ὅμως φαίνονται παραμύθια. Ἄλλὰ μήπως τόσα καὶ τόσα παραμύθια δὲν μετέβαλεν εἰς ἀληθείας ἢ ἐπιστήμη; Ἄς ἀναμείνωμεν λοιπὸν τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν διὰ τοῦ χρόνου. Ἄλλως οἱ ἀνυπόμονοι δύνανται νὰ δοκιμάσωσιν ἀπὸ τοῦδε, καθόσον αἱ ἀρωματώδεις ἐγχύσεις ἀπαξ μάλιστα γινόμεναι εἶνε ὄλωσ ἀκίνδυνοι. Παρακαλοῦμεν δὲ τοὺς τυχόν ὑποβληθησομένους εἰς τοιαύτας νὰ μᾶς ἀναγγείλωσι τὰ ἀποτελέσματα.

Τὰ σιγάρτα τοῦ πρίγκιπος Βοναπάρτου. Ὁ πρίγκιψ Ἱερώνυμος Βοναπάρτης διαμένων ἐν Παρισίῳ πρὸ τῆς πτώσεως τῆς Ναπολεοντείου δυναστείας ἐθεωρεῖτο ὡς φιλομουσώτατος καὶ εὐφρέστατος ἀνὴρ εἶγε δὲ σχέσεις μετὰ πάντων τῶν ἐν τοῖς γράμμασι καὶ ταῖς τέχναις ἐξεχόντων, οὓς συχνὰ ἐκάλεε εἰς ἐσπερίδας. Μεταξὺ τούτων ἦτο καὶ ὁ Ἄμποι, ὅστις μετὰ τινὰ ἐσπερίδα διηγεῖτο ἐμπιστευτικῶς εἰς φίλον του ὅτι ὁ πρίγκιψ προσέφερεν εἰς πάντας τοὺς κεκλημένους του σιγάρτα ἐκ ξυλίνου κουτιοῦ, αὐτὸς ὅμως εἶχεν ἄλλα διὰ τὸν ἑαυτόν του, τὰ ὁποῖα ἐπιμελῶς ἐκρυπτεν ἐντὸς κομψῆς σιγαροθήκης. Ὁ φίλος εἶπε τὸ μυστικόν εἰς ἄλλον φίλον

καὶ ἐκεῖνος εἰς ἄλλον, ὅλοι ἐμπιστευτικῶς — καὶ ἡ κακολογία ἔφρασεν εἰς τὸν πρίγκιπα Ἰερώνυμον. Ὁ δὲ Ἀμπού λαμβάνει ἔξαφνα ἐν κούτιον πλῆρες μικρῶν προστυχολόγων σιγάρων ἐκ μέρους τοῦ πρίγκιπος μετ' ἐπιστολῆς, ἣτις ἔλεγε περίπου τὰ ἐξῆς: «Αὐτὰ εἶνε τὰ σιγάρα, τὰ ὅποια ἐγὼ κατὰ προτίμησιν καπνίζω. Δίδω ἄλλα καλλίτερα εἰς τοὺς προσκεκλημένους μου. Ἄρῃ ὅμως φαίνεται ὅτι καὶ σεῖς ὅπως ἐγὼ τὰ προτιμάτε, παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε ἐν δόλοκληρον κούτι ».

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρχαιολογικά. Ἡ Ἀκαδημία τῶν ἐπιγραφῶν καὶ τῆς φιλολογίας ὑπέδειξεν εἰς τὴν Κεντρικὴν ἑταιρίαν τῶν ἀρχιτεκτόνων ὡς ἄξιον νὰ λάβῃ τὸ ὑπ' αὐτῆς κατ' ἔτος ἀπονεμόμενον μετάλλιον δι' ἀρχαιολογικὰς ἐργασίας τὸν κ. Lechat, μέλος τῆς ἐν Ἀθήναις γαλλικῆς σχολῆς, διὰ τὰς ὑπ' αὐτοῦ γενομένας ἀνασκαφὰς ἐν Κερκύρα καὶ τὰς μελέτας αὐτοῦ περὶ τῶν ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἀρχαίων ἀγαλμάτων.

Φιλολογικά. Κατὰ τὴν ἐσχάτως ἐκδοθεῖσαν γαλλικὴν Ἐπετηρίδα τοῦ τύπου, ἐν ἀρχῇ τοῦ ἔτους τούτου ἐξεδίδοντο ἐν Παρισίῳ 1871 ἐφημερίδες, ἐν ᾗ κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1889 ἐξεδίδοντο 1811 ἠϋξῆσε δὲ κυρίως ὁ ἀριθμὸς τῶν χρηματιστικῶν ἐφημερίδων (210 ἀντὶ 167) καὶ τῶν πολιτικῶν (157 ἀντὶ 130). Ἐν ταῖς ἐπαρχιαῖς τῆς Γαλλίας τὸν ἀριθμὸς τῶν ἐφημερίδων ἠλαττώθη περιορισθεὶς ἀπὸ 3300 (τῷ 1889) εἰς 3090. Τούτων αἱ ἡμίσεια περίπου εἶνε πολιτικῆς (1523), αἱ δὲ λοιπαὶ (1567) ποικίλης ὕλης.

Ἐπιστημονικά. Πιθανῶς δὲν ἀπέχει πολὺ ἀπ' ἡμῶν ὁ χρόνος, καθ' ὃν θὰ εἰσαχθῇ εἰς τοὺς συρμούς τῶν σιδηροδρόμων ὁ ἠλεκτρικὸς φωτισμός. Πρὸς τοῦτο πολλὰ ἐγένοντο πειράματα καὶ ἀρχαί ἐφαρμογαὶ ἀπὸ τινῶν ἐτῶν ἡ σιδηροδρομικὴ ἑταιρία Λονδίνου Βοιστόλης εἰσήγαγε τὸν ἠλεκτρισμὸν εἰς πολλοὺς τῶν συρμῶν τῆς ἤδη δὲ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ μηνὸς τούτου φωτίζονται δι' ἠλεκτρισμοῦ καὶ οἱ ταχεῖς συρμοὶ μεταξὺ Λονδίνου καὶ Λιθερπούλης, δι' ὧν ταξιδεύουσιν ἀποκλειστικῶς οἱ διαπλέοντες τὸ Ὁκεανὸν ὅπως ἀπὸ Λιθερπούλης μεταβῶσιν εἰς Νεάν Ὑόρκην ἢ τανάπαυιν. Ὁ φωτισμὸς εἶνε ἐξαιρετός καὶ διαρκεῖ ἄνευ διακοπῆς καθ' ὅλην τὴν διαπεραύωσιν τῆς γραμμῆς, ἣτοι ἐπὶ πέντε ὥρας. Οἱ συρμοὶ τῆς γραμμῆς ταύτης ἀποτελοῦνται ἐκ μίας αἰθούσης καὶ δύο ἢ τριῶν ἀμαζῶν ἐπιβατῶν· ἐκάστη δ' ἀμάξα φωτίζεται ὑπὸ δύο ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων, ὧν ἑκάτερος ἔχει ἠλεκτροκινητικὴν δύναμιν 36 βολτ. Καίτοι ὅμως αἱ μέχρι τοῦδε γενομέναι ἐφαρμογαὶ ἐστῆσαν ὑπὸ ἐπιτυχίας, ὁμολογεῖται ὅτι τὸ ζήτημα τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτισμοῦ τῶν σιδηροδρομικῶν ἀμαζῶν δὲν ἐλύθη ἀκόμη ὀριστικῶς. Οἱ νῦν ἐν χρῆσει συμπυκνωταὶ ἔχουσι πολλὰς ἀτελείας, καὶ ἄλλαι δὲ ἱκαναὶ καὶ δυσυπέριθτοι δυσκολαὶ παρουσιάζονται, ὧν ἕνεκα μόνον εἰς τοὺς συρμούς τῆς πολυτελείας καθωρῶθη νὰ εἰσαχθῇ ἐν μέρει· μέχρι τοῦδε ὁ ἠλεκτρικὸς φωτισμός.

— Ἀπὸ τῆν ἡμερῶν ἐτέθη ἐν χρῆσει ἐν Παρισίῳ τὸ θεατρῶνον ἡ συσκευὴ ἐφευρεθεῖσα ὑπὸ τῶν κκ. Μαρίνοβιτς καὶ Σάβαρδου, δι' ἧς, αὐτομάτως λειτουργούσης, δύναται ἕκαστος, θέτων ἐν αὐτῇ ἡμισὺ ἀργυρῶν φράγκων νὰ συγκοινωνήσῃ πόρῳθεν πρὸς αἰθούσας θεάτρων ἢ μουσικῶν συναυλιῶν· εἶνε δὲ τὸσον τελεία ἡ συγκοινωνία, ὥστε κλείων τοὺς ὀφθαλμούς ὁ ἀκούων νομίζει ὅτι εὐρίσκειται ἐν αὐτῇ τῇ αἰθούσῃ. Αἱ συσκευαὶ αὗται, αἵτινες θὰ τεθῶσιν εἰς τὰ μεγάλα ξενοδοχεῖα καὶ ἐστιατόρια, συνδέονται διὰ τηλεφωνικῶν συρμάτων μετὰ κυριώτατα θεάτρα τῶν Παρισίων, ὥστε ἕκαστος θὰ δύναται τοῦ λοιποῦ ἐκ τοῦ δωματίου του νὰ παρακολουθῇ τὰς θεατρικὰς παραστάσεις. Πρὸς τὸ παρὸν μία

τοιαύτῃ συσκευὴ λειτουργεῖ, ἐντὸς μικροῦ ὅμως θὰ τοποθετηθῶσι καὶ ἄλλαι εἰς πλεῖστα μέρη.

Ἐκπαιδευτικά. Λαμπρότατα ἐπανηγουρίσθη ἡ ἐξακκοιστὴ ἐπέτειος τῆς ἰδρύσεως τοῦ Πανεπιστημίου Μομπελλιέ, ἡ ἀκριβέστερον εἶπεν τῶν ἀκαδημαϊκῶν σχολῶν τῆς πόλεως ταύτης, διότι κατὰ τὸν παρὰ Γάλλους ἐκπαιδευτικὸν ὀργανισμὸν ἐν μόνον Πανεπιστήμιον ὑπάρχει ἐν Γαλλίᾳ τὸ τῶν Παρισίων, ἀπ' οὗ μέχρι τοῦ 1885 ἐξηρτωντο πᾶσαι αἱ κατὰ τρόπον ὑφιστάμεναι ἀκαδημαϊκαὶ σχολαί. Αἱ ἑορταὶ ἤρχισαν τὴν 10)22 Μαΐου, διὰ τῆς παρουσιάσεως τῶν προσκεκλημένων εἰς τὸν δῆμαρχον καὶ τὸν Πρύτανιν τοῦ Πανεπιστημίου, καὶ τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ ἀγάλματος ἐνὸς τῶν εὐεργετῶν τοῦ Πανεπιστημίου, οὗ τὸ ἐγκώμιον ἀπήγγειλεν ὁ Πρύτανις. Τὴν μεθεπομένην δ' ἐπαρουσιάθησαν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Γαλλικῆς δημοκρατίας, ἐπίτηδες μεταβάντα εἰς Μομπελλιέ, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν διαφόρων Πανεπιστημίων· ἦσαν δὲ πολυπληθέστατοι, πρυτάνεις, καθηγηταί, φοιτηταὶ καὶ νεάνιδες ἀκόμη εἰς τὰ μαθητευουσῶν ἐν Πανεπιστήμιῳ· διότι τὰ πλεῖστα τῶν Πανεπιστημίων τῆς ὑψηλοῦ ἀποδεχθέντα τὴν πρόσκλησιν ἔπειψαν ἀντιπροσώπους αὐτῶν εἰς τὴν ἀκαδημαϊκὴν ἐκείνην πανήγυριν. Τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον ἀντεπροσώπουν ὁ πρύτανις κ. Μ. Χατζημιχαῆλις ὑπῆρχον δὲ ἀντιπρόσωποι καὶ τῆς Βουλγαρίας (ἄγνωστον τινος Πανεπιστημίου) καὶ τῶν δύο Πανεπιστημίων τῆς Ῥωμανίας, τοῦ Βουκουρεστίου καὶ τοῦ Ἰασιου. Οἱ ξένοι φοιτηταὶ ἐφόρουν τὰς ἰδιαίτερας στολάς αὐτῶν, ἐξ ὧν ἐπέστυραν τὸν θαυμασμὸν διὰ τὴν φιλοκαλιαντων αἱ τῶν Ἑλθετῶν φοιτητῶν. Μετὰ τὴν ἐν τῷ Νομαρχεῖῳ παρουσίαν εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν προσκεκλημένων, πάντες ἐν πομπῇ μετέβησαν εἰς ἀναπεπταμένον χώρον, ἐν ᾗ ἔλαβον θέσιν ἐν ταῖς ἐστημέναις ἐξέδραις καὶ θεατηρίοις. Ἐκεῖ δὲ ἔλαβε πρῶτος τὸν λόγον ὁ πρύτανις τοῦ Μομπελλιέ, κ. Chancel, ὅστις τὴν ἀρχὴν τῶν τοιούτων πανεπιστημιακῶν ἐορτῶν ἀνέφερεν εἰς τὰ διατάγματα τοῦ 1885, τὰ χειραφετήσαντα τὰς σχολὰς· εἶτα δ' ὁ γνωστός ἐκδότης τοῦ Θουκυδίδου καὶ συγγραφεὺς τῆς ἱστορίας τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων κ. Κροαζέ, ἀνέγνω ἱστορικὴν ἀφήγησιν περὶ τοῦ ἐν Μομπελλιέ Πανεπιστημίου· μετὰ τοῦτον ὁ ὑπουργὸς τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως κ. Βουρζοῦ ἠγόρευσε λίαν εὐγλωττως περὶ τῆς προόδου τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς διδασκαλίας αὐτῶν· εἶτα ἔλαβε τὸν λόγον ἐν ὀνόματι τοῦ γαλλικοῦ Πανεπιστημίου ὁ καθηγητὴς τῶν λατινικῶν γραμμάτων ἐν τῷ Κολλεγίῳ τῆς Γαλλίας κ. Γάστων Βοασσιέ, καὶ μετὰ τοῦτον ὁ κ. Γρέαρ, ὀμιλήσας ἐν ὀνόματι τῶν γαλλικῶν ἀκαδημαϊκῶν σχολῶν, ἐμνήσθη τῶν διδασκάλων καὶ τῶν μαθητῶν, οἵτινες ἐλάμπρυναν τὸ ἐν Μομπελλιέ πανεπιστήμιον· μὴ ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν ὀλόκληρον τὸν λόγον τοῦ σοφοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἀγνωσμένου ἀν ἐμνημόνευσε καὶ τοῦ Ἀδαμαντίου Κοραῆ, ὅστις ἐν Μομπελλιέ σπουδάζας οὐ μόνον ἐγένετο πρωτοῦργος τῆς πνευματικῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ ἐπιφανεστάτην κατέλαβε θέσιν μεταξὺ τῶν συγχρόνων αὐτῷ φιλολόγων. Ἐξ ὀνόματος δὲ πάντων τῶν αλλοδαπῶν Πανεπιστημίων ὀμιλήσεν ὁ καθηγητὴς τοῦ ἐν Βονωνίᾳ Πανεπιστημίου κ. Gaudensi. Εἶτα δὲ προσηνήχθησαν ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων Πανεπιστημίων ἐπὶ περγαμνῆς γεγραμμένα συγχαρητήρια, ἐν οἷς καὶ τὸ λεύκωμα τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου μετὰ συγχαρητηρίου ἐπιστολῆς εἰς ἀρχαίαν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, συνταχθεῖσας ὑπὸ τοῦκαθηγητοῦ ἐνὸς τῶν ἐνταῦθα γυμνασίων κ. Στυλιανοῦ Κωνσταντινίδου Μετὰ ταῦτα οἱ προσκεκλημένοι πάντες, αἱ πανεπιστημιακαὶ καὶ αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ τοῦ Μομπελλιέ καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας παρεκάθισαν εἰς συμπόσιον. Ἐληξάν δ' αἱ ἑορταὶ διὰ πυροτεχνημάτων καὶ λαμπαδηφορίας.

καλλιτεχνικά. Ἐκδίδεται προσεχῶς ὑπο τὸ ὄνομα «Ὁ Βίσμαρκ ἐν γελοιογραφίαις» πλουσιώτατον λεύκωμα περιέχον κατ' ἐκλογὴν γελοιογραφίας κατὰ καιροὺς δημοσιευθείσας εἰς τὰ διασημότερα γελοιογραφικὰ φύλλα τῆς ὑψηλοῦ καὶ ἀναφερομένου εἰς τὸν πρῶτον Ἀρχικαγκελαριον τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

— Ἐκ τῆς ἐκποίησεως τῆς καλλιτεχνικῆς συλλογῆς τοῦ βαρῶνου Σαίλλιερ ἐν Παρίσιος εἰσπράχθησαν ἐν ὄλῳ 1,548,022 φρ. Μεταξὺ τῶν ἐκποιηθέντων ἀντικειμένων ἀξία ἰδιαιτέρως μνηστέα εἶνε τὰ ἐξῆς: Διάκοσμος αἰθούσης ἐκ λευκοῦ κερχρωμένου ξύλου μετὰ ἐπιστρώσεων τοῦ Μπωβαί 93 χιλ. φρ. Τραπεζα γραφῆς ἐκ ξύλου ροδῆς κατὰ τὸν τρόπον Δουδοίκου 15, 45 χιλ. φρ. Ἀλληγορικόν τι σύμπλεγμα ἐξ ὀρειχάλκου 66 χιλ. φρ. Δύο μεγάλα σινικὰ ἀγγεῖα 27 χιλ. φρ. καὶ πλείεστα ἄλλα.

Δημόσια ἔργα. Συγκοινωνία. Ἡ διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων τοῦ Μεξικῶ συνωμολόγησε μετὰ τοῦ Ἑβόσαν σύμβασιν περὶ ταχυδρομικῆς χρησιμοποίησεως τοῦ φωνογράφου. Ὡὰ γίνεται ὁ αὐτὴ κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον. Ἐν ἑκάστῳ ταχυδρομικῷ γραφεῖῳ θα τεύθῃσι φωνογράφοι, ἕκαστος δὲ ἐπιθυμῶν ν' ἀποστείλῃ φωνογραφικὴν ἀνακοίνωσιν εἰς οἰονδήποτε ἐντὸς τοῦ Μεξικανικοῦ κρατοῦς, ἐπὶ πληρωμῇ ὠριμένου τέλους θὰ ὀμιλῇ ἐν τῷ φωνογράφῳ τὸ δε φύλλον ἐν ᾧ ἐχαράχθησαν αἱ λέξεις τοῦ θ' ἀποτέλλεται εἰς τὸ ταχυδρομικὸν γραφεῖον τῆς πόλεως ἐν ᾗ κατοικεῖ ὁ παραλήπτης· ἐκεῖ δ' αὐτὸς θὰ προσκαλήται εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, καὶ τίθεμένου τοῦ φύλλου ἐν ἑτέρῳ φωνογράφῳ θ' ἀκούῃ τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ ἀναποκριτοῦ τοῦ.

— Τῇ 4/16 Μαΐου ἐγένετο ἐν τῷ ὀμαρχεῖῳ τοῦ Λονδίνου ὁ ἐπέτειος πανηγυρισμὸς τῆς εἰσαγωγῆς τῶν γραμματοσῆμων συνδεδεμένος μετὰ ταχυδρομικῆς ἐκθεσεως. Ὀλίγας δ' ἡμέρας μετὰ ταῦτα ἐκηρύχθη ἡ ἑναρξίς ἐτέρας συναφοῦς ἐκθεσεως γραμματοσῆμων, διοργανωθείσης ὑπὸ τῆς φιλατελικῆς (Philatelic, ἐκ τῶν ἑλλ. λέξεων φίλος καὶ τέλος) λεγομένης ἐταιρίας, καὶ διατελούσης ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ δούκους τοῦ Ἑδιμβούργου, ἐνθουσιώδους συλλογῆς γραμματοσῆμων.

— Κατὰ τὴν νεωτάτην στατιστικὴν τοῦ 1889 οἱ διάφοροι γαλλικοὶ λιμένες ὡς πρὸς τὴν ἐμπορικὴν κίνησιν ἔρχονται κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν, λογιζομένων εἰς βάρος τόννων τῶν δι' αὐτῶν μεταβιβασθέντων ἐμπορευμάτων: Μασσαλίας 4,663,688 τόν. Χάβρης 2,653,685 τόν. Βορδῶ 2,486,512 τόν. Δουγκέρχης 2,020,848 τόν. Ρουέν 1,721,710 τόν. Σέττης 980,151 τόν. Σαιν Ναζαίρ 915, 930 τόν. Διέππη 517,703 τόν. Βουλόνης 476,116 τόν. Βαυόννης 465,788 τόν. Νάντης 374,315 τόν. Καὲν 351,608 τόν. Ροχέλης 355,883 τόν. Καλας 273,706 τόν..

Θεατρικά. Εἰς τὸ Park-Theater τῆς Ν. Ὑόρκης παριστάνεται νέον δράμα «Ὁ ἑκατομμυριούχος». Κατὰ τὴν παράστασιν αὐτοῦ πλὴν ἄλλων προσώπων λαμβάνει μέρος καὶ ὄμιλος ὑπαλλήλων καὶ ἐργατῶν σιδηροδρόμου ἔχοντων ἄψωνον μὲν ἀλλ' ἐνεργὸν μέρος εἰς τινὰ σκηνὴν ἐν σιδηροδρομικῇ γραμμῇ. Πρὸς ἐπιτυχστέραν δὲ διεξαγωγὴν τῆς σκηνῆς ταυτῆς ὁ ἐργολάβος τοῦ θεάτρου ἐμισθώσεν ἀδράως ὑπαλλήλους καὶ ἐργάτας σιδηροδρόμου ἐκ τῶν ἐμπειροτέρων καὶ μάλλον οδοκίμασμένων, οἵτινες ἐκτελοῦσιν ἐπὶ σκηνῆς τὰ καθήκοντα αὐτῶν ἀπαράλλακτα ὡς ἐν ὑπηρεσίᾳ, καθόσον μαλίστα καὶ ὄλον τὸ σιδηροδρομικὸν ὄλιγον τῆς σκηνῆς ταυτῆς οὐδὲως διαφέρει τοῦ ἐν ἀληθείᾳ χρήσει υλικοῦ.

— Ἐν τῷ Γαλλικῷ θεάτρῳ τῶν Παρισίων παρεστάθη κωμωδία εἰς τέσσαρας πράξεις τοῦ Η. Lavedan, ἐπιγραφομένη Une famille. Ἡ κωμωδία αὕτη γραφείσα ὑπὸ νέου ποιητοῦ, γνωστοῦ ἐκ σκιαγραφημάτων ἄτινα ἐν τῇ Vie parisienne ἐδημοσίευσεν ψευδῶ-

νύμως καὶ ἐξ ἄλλων φιλολογικῶν ἔργων ἰδιαιτέρως ἐκδοθέντων, κρίνεται ὡς εὐφροσύνῃ μὲν, ἀλλὰ πολλῶν ἐλέγχουσα ἀτεχνίαν ἐν τῇ οἰκονομίᾳ τῆς ὑποθέσεως.

ΠΑΝΤΟΙΑ

Ἡ γνωστὴ βερολιναία «Ἐθνικὴ Ἐφημερίς» ἐγένετο κτήμα μετοχικῆς ἐταιρίας ἐπὶ τούτῳ ἰδρυθείσης μετὰ κεφαλαίων ἀνερχομένων εἰς ἓν ἑκατομμύριον μαρκῶν ἧτοι 1 1/2 ἑκατ. δραχμῶν περίπου.

— Πολλοὶ παράδειξοι γάμοι ἐγένοντο καὶ γίνονται εἰς τὸν κόσμον, ἀλλὰ καιεῖς δὲν δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς τὸν ἐσχάτως γινόμενον ἐν Βερολίνῳ, καθ' ὃν εἰκοσθεῖς νεκρίας ἐνυμφεύθη τὴν κατὰ 17 ἔτη μεγαλύτεραν... πα ρ α μ ἄ ν ν α ν του

— Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ὁ Λεσσέψ ἐμωλωπίσθη δεινῶς ἀνατραπίσης τῆς ἀμάξης ἧς ἐπέβαινε καὶ διέτρεξε σοβαρὸν κίνδυνον ἐξ οὗ εὐτυχῶς ἐσώθη.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

Τὸ Ἄρθος τῆς Ἰαπωνίας, εἰκὼν τοῦ ζωγράφου Λέοντος Ἐρβου παριστῶται ἐν πιστῇ καὶ ἐκφραστικωτάτῃ ἀπεικονίσει νεαρὰν Ἰαπωνίδα θωπεύουσαν μετὰ στοργῆς προσφιλεῖ ψιττακόν. Ὁ τύπος τῆς μορφῆς, ἡ περιβολὴ καὶ ὁ λοιπὸς διάκοσμος πάντα εἶνε εἰλημμένα ἐκ τοῦ ἀληθοῦς καὶ μετὰ πολλῆς χάριτος συνηρμοσμένα.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Καλὴ εἰδησις. Κύριος πρὸς ἐπαίτην: — Καὶ μοῦ λές πῶς εἶσαι παντρεμμένος καὶ δὲν ἔντροπέσαι νὰ γυρίζῃς ὅλη τὴν ἡμέρα καὶ νὰ ζητιανεύῃς! τί κάνει ἡ γυναῖκά σου; Ὁ ἐπαίτης: — Πολὺ καλὰ εὐχαριστῶ.

Ἀφηρημένος καθηγητής. Κυρία λέγει πρὸς αὐτὸν ἐν συναναστροφῇ: — Κύριε καθηγητά, θαρρῶ πῶς εἴμεθα συνομιλήτικοι. Καὶ ὁ καθηγητής: — Πολὺ τὸ φοβούμαι, κυρία μου!

Διανομή. Εἰς ζαχαροπλαστεῖον εἰσέρχεται μικρὰ κόρη καὶ ζητεῖ εἰκοσι λεπτῶν καραμέλαις διὰ τὸν βῆχχα. — Ἐσὺ ἔχεις τὸν βῆχχα; ἐρωτᾷ ὁ ὑπηρετής. — Τὸν βῆχχα τὸν ἔχει ὁ παππούς τῆς καραμέλαις θὰ τῆς φάω ἐγώ.

Ἐν ξενοδοχείῳ. Ὁ πελάτης: — Παιδί, τὸ ψάρι αὐτὸ μυρίζει! Ὁ ὑπηρετής: — Καὶ τὰ τριαντάφυλλα μυρίζουν....

ΤΡΕΙΣ ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Τὴν ἐν τῷ κόσμῳ ἐπιτυχίαν ἐξασφαλίζουν σὺν τὰ ἔκτακτα φυσικὰ χαρίσματα, ἀλλ' ἡ καλὴ χρῆσις αὐτῶν.

*

Ὁ φυσῶν τὸ πῦρ τρέχει τὸν κίνδυνον νὰ καῖ ἐκ τῶν σπινθέρων.

*

Ὁ Κάτων ἐξέβαλε τῆς βουλῆς ὡς ἀκοσμήσαντα τὸν φιλήσαντα τὴν γυναῖκά του παρούσης τῆς θυγατρὸς. Διὰ τὴν ἱστορίαν δὲν ἀναφέρει ἀνάλογον παράδειγμα καθ' ὃ ἐπιτιμήθη ἀνὴρ ὑβρίσας καὶ ραπίσας τὴν γυναῖκά του παρόντων καὶ τέκνων καὶ οἰκείων καὶ ξένων;

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Κωνοποκτόνος φανός. Ἀγοράσετε μικρὸν φανὸν ἀπὸ τοὺς κοινῶς λεγομένους «κλεπτοφάναρα», οἱ ὅποιοι ἔχουν ὑλοσκαπές μόνον τὸ ἐν μέρος χρίσαστε τοῦτο διὰ μέλιτος, ἀνάψατε τὸν φανὸν τὴν νύκτα καὶ θέσατε τὸν εἰς ἄκρον τινὰ τοῦ δωματίου σας μετ' ὃ φωτεινὸν μέρος πρὸς τὰ ἔξω, ἀφεῦ κλείσατε καλῶς τὸ δωμάτιον. Μετὰ μίαν ὥραν ὅλοι οἱ κόνωπες ἔχουν συλλεθῆθαι εἰς τὴν μελιτώδη παγίδα καὶ δύνασθε νὰ κοιμηθῆτε μακαρίως.

Πάνος

Φίλιππος